

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

13. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

31. BŘEZNA 2024

Z obsahu:

Jděte do Galileje

Homilie papeže Františka
při velikonoční vigílii
ve Vatikánské bazilice
8. dubna 2023
- strana 2 -

Blahoslavená

Pierina Morosiniová
Libor Rösner
- strana 4 -

Dát se uchvátit Ježíšem
- strana 5 -

Věčné díky Kristova
zmrtychvstání
P. M. Piotrowski SJ
- strana 6 -

Já jsem cesta
- strana 7 -

Svátosti - trvalé
zpřítomnění Velikonoc
P. Herman Zeller TJ
- strana 10 -

Smrt osvobodila
život ... od smrti
- strana 12 -

Heřman Josef (25)
Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

Alonso López de Herrera (1580–1648): Vzkříšení Krista

Jděte do Galileje

Homilie papeže Františka při velikonoční viglii
ve Vatikánské bazilice 8. dubna 2023

Noc se chýlí ke konci a s roz-
břeskem se ženy vydávají
k Ježíšovu hrobu. Jdou ne-
jistě, ztracené, se srdcem rozervaným
žalem nad smrtí, která jim vzala jejich
milovaného. Když však dorazí na ono
místo a vidí hrob prázdný, změní směr,
otočí svůj krok, vydají se jinam; opustí
hrob a běží oznámit učedníkům novou
cestu: Ježíš vstal z mrtvých a čeká na ně
v Galileji. V životě těchto žen nastá-

ly Velikonoce, které znamenají změnu:
ony vlastně přecházejí od smutné chů-
ze ke hrobu k radostnému běhu k učed-
níkům, aby jim sdělily nejen to, že Je-
žíš vstal z mrtvých, ale i to, že je tu cíl,
kam je třeba okamžitě jít, totiž Galilea.
Tam je čeká setkání se Zmrtvýchvsta-
lým. Znovuzrození učedníků, vzkříšení
jejich srdcí prochází Galileou. Vstupme
také my na tuto cestu učedníků, která
vede od hrobu do Galileje.

Ženy, jak říká evangelium, „šly navští-
vit hrob“ (Mt 28,1). Myslí si, že Ježíš je
na místě smrti a že vše navždy skončilo.
I nám se někdy stává, že si myslíme, že
radost ze setkání s Ježíšem patří minu-
losti, zatímco v přítomnosti známe hlav-
ně zapečetěné hroby: ty našich zklamá-
ní, naši hořkosti a nedůvěry, které říkají
„už se nedá nic dělat“, „věci se nikdy ne-
změní“, „je lepší žít ze dne na den“, pro-
tože „o zítřku není nic jistého“. I my, po-
kud jsme byli sevřeni bolestí, zatíženi
smutkem, pokoření hříchem, rozhořče-
ni nějakým neúspěchem nebo otravová-
ni nějakou starostí, jsme zakusili hořkou
chuť únavy a viděli jsme, jak radost v na-
šem srdci pohasíná.

Pokračování na str. 9

Neznámi svatí... Ne každý se
stane všeobecně známým
svatým, tak jako italská mu-
čednice 20. století bl. Pierina Morosini-
ová. (str. 4-5) Jak řekl při její beatifika-
ci papež Jan Pavel II., stala by se Pierina
svatou, i kdyby nezemřela mučednic-
kou smrtí. A to je inspirace pro každého
z nás. Vždyť, na kolik z nás si vzpome-
ne větší společenství církve či snad celá
církve po naší smrti? Většinou zůstaneme
v povědomí své rodiny, farnosti, ně-
kolika přátel... A přece - zemřeme-li jako
svatí, dosáhli jsme svého životního cíle,
ať už o tom ví široký okruh lidí, anebo
ne. Pán Bůh však zná hlubiny naší duše
a její svatost nepřehlédne. Není tedy dů-
ležité, aby se pověst o naší svatosti šířila
po celém světě, bohatě stačí skutečnost
sama - pro věčný život v Boží slávě není
více potřeba. Avšak musíme jedním de-
chem dodat, že stát se svatým, to není
nikterak cesta uhlazeným chodníčkem,
pokrytá sametovým kobercem. Právě na-
opak: provází ji každodenní těžký duchov-
ní boj se satanem a jeho nadpřirozenou
mocí. A proto jsme tolik vděční za dar
svátosti, jež jsou také trvalým přítomně-
ním Ježíšových Velikonoc... (str. 10-11)

Není v dějinách spásy nic většího než
Ježíšovo zmrtvýchvstání! On, Bůh, kte-
rý jediný je Svatý, nejen zemřel pro na-
ši spásu, ale zlomil moc hříchu a smr-
ti, vstal také z mrtvých! A i přesto, že je
znám od východu až na západ, je ve svě-

Editorial

tě stále velké množství lidí, kteří o Spa-
siteli Ježíši Kristu nic neslyšeli... Anebo
i slyšeli, ale je otázkou, co... Můžeme se,
plní nadšení z Ježíšova vzkříšení, zamys-
let, zda pro hlásání Božího království ne-
jsme schopni udělat více. Snad, poněkud
překvapivě s ohledem na úvodní řádky
editorialu, by bylo potřebné, aby naše
svatost byla přece jen více vidět. Ovšem
ne tak, jak to často Pán Ježíš kritizoval
u farizeů! Naopak je důležité zůstat po-
korným a nechat svoji svatost vyzařovat
skrze svůj denní život, ať se naše láska
k Pánu Bohu a k lidem odráží ve všech
našich skutcích a slovech: „Ztišením se
sluší tebe chválit, Bože na Sijónu, plnit
tobě sliby.“ (Ž 65,2)

Zmínili jsme již nadšení z Ježíšova
zmrtvýchvstání. Ve společenství věřic-
ích není příliš těžké radovat se z této
podstatné skutečnosti spásy, ale jak je
tomu, když vyjdeme z kostela ven? Ne-
jsme najednou vlivem tohoto světa zchla-
zení a zmateni, a to až tak, že nepozná-
me Ježíše stojícího vedle nás? Jak často
nás musí Pán oslovit naším jménem, po-
dobně jako Marii, abychom ho poznali?
(str. 5) A jsme dostatečně schopni roz-
poznat přítomnost jeho Těla a Krve v Eu-
charistii? Jakou nadpřirozenou úctu si
toto tajemství vyžaduje!

Snad si vzpomínáme na okamžiky, kdy
jsme setkali s Kristem, zakusili jeho lás-
ku, a prožívali jsme obrovské štěstí. A mo-
mentálně jsme třeba poněkud vychladli...
Nejlepší čas vydat se znovu do Galileje:
nikoliv proto, abychom posbírali fyzické
důkazy Kristova zmrtvýchvstání, a tedy
naší víry, (str. 6-8) ale abychom obnovi-
li již jednou nabytou zkušenost s živým
Pánem a znovu nechali svá srdce naplnit
vděčností, radostí z jeho vítězství nad sa-
tanem a mocí smrti. Neváhejme, vyjdě-
me, nebo ještě lépe: vyběhněme!

*Milí čtenáři Světa, jakkoliv jsme plní
nadšení z Ježíšova zmrtvýchvstání, přejeme
vám i nám, abychom dokázali jít ještě více
do hloubky velikonočních tajemství a pro-
žít opravdu mystickou přítomnost Vzkříše-
ného ve svém srdci.*

*A kéž spolu se sv. Atanášem (str. 7) na-
cházejme ve svém každodenním životě sprá-
vnou cestu vedoucí ke spáse: není žádné ji-
né cesty než našeho Pána Ježíše Krista!
Jděme po ní s velikonoční radostí a s poci-
tem, že není třeba něčeho se obávat, když
je Pán s námi. Staňme se tak svědky pro
dnešní svět plný strachu se smrtí (str. 12)
a ukažme mu naději, že smrtí vše nekončí,
ale začíná jiný, krásnější život ve věčné pří-
tomnosti Stvořitele, Vykupitele a Utěšitele.*

*Požehnané Velikonoce a v srdci nikdy
neskomirající radost z Pánova vzkříšení
přeje redakce Světa!*

Daniel Dehner

Chceš-li být spoluúčastníkem události oné neděle, ze všech nejslavnější, musíš si přivstat. Ke správnému poznání mystéria těchto okamžiků si vypros od Duchu Svatého nejen opravdovou bdělost, ale také hlubokou víru a pevnou důvěru. Dnes máš prožít den doslova nabitý událostmi, o kterém Ježíš několikrát mluvil jako o dni, kdy slavně vstane z mrtvých. Čím to, že tato jeho předpověď více zaujala Ježíšovy nepřátele než jeho učedníky? U těch prvních vyvolala tak vážné znepokojení, že cítili potřebu podniknout zvláštní opatření. Ale ti druzí, pro které by naopak měla být zárukou naděje a radostného očekávání, jako by na všechna slova svého Pána zapomněli. Skrývají se za zavřenými dveřmi plní smutku, strachu a nejistoty.

Připoj se zatím ke zbožným ženám, které již tak časně ráno spěchají na místo, kde byl Pán pochován. Jejich odvaha a vynalézavost je plodem jejich milujících srdcí. Ale čím to, že zcela zapomněly na to, co bylo předpovězeno, a jdou hledat v hrobě toho, který je živ? Jeho tělo nepotřebuje jejich vonné masti. Bylo již pomazáno nejvyšší slávou. Měly dostatek odvahy, aby se samy za tmy vydaly na cestu, ale prázdný hrob a přítomnost anděla je vyděsí. Bude to chvíli trvat, než se vzpamatují ze svého úžasu a rozpomenou se na Ježíšova slova. Čím to, že nás může poděsit to, co by nás mělo povzbuzovat? Leká nás i nejradostnější skutečnost, jestliže se bojíme uvěřit.

Jak velice nás může svazovat nedůvěra a strach, poznáváš z chování samotných apoštolů.

Osobní svědectví žen, které přicházejí od prázdného hrobu, jim připadá jako blouznění. Zatímco ženy se rozpomenuly, apoštolové nadále setrvávají v nevěře, ačkoliv jim Pán nejméně třikrát zcela otevřeně a bez podobenství výslovně předpověděl své umučení, smrt a zmrtvýchvstání. Jeho slova však padla doslova na úhor a vůbec nezvešla. Případala jim nepravděpodobná, neviděli v nich nic, co by pro sebe pokládali za užitečné. Dokonce narušovala jejich představy: *Oni té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat.*⁽¹⁾ Petr u Césareje Filipovy dal dokonce najevo, že sice chápe smysl samotných slov, ale odmítá je přijmout. Žádá Ježíše, aby je odvolal,

Cena pokoje

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Dosud nevěděli, že musí vstát z mrtvých.

nebo alespoň zmírnil. Nesouhlasil s nimi, protože *myslel na věci lidské, nikoliv božské.*⁽²⁾ **To je dodnes hlavní důvod, proč jsou lidé hlouzí k prorockým hlasům a výzvám.**

To, co Ježíšovým přátelům z Galileje nejvíce bránilo přijmout jeho předpověď zmrtvýchvstání, byla představa předchozího utrpení. Jelikož nepřekročili tuto bariéru, nebyli schopni přijmout ani protiváhu utrpení – slávu vzkříšení. Bez přijetí první části předpovědi je druhá část jistě nepochopitelná.

To, co nám dělá největší obtíže, je najít v Ježíšových slovech právě ten smysl, který jim Pán dává. Nestává se ti také, že přikládáš jeho slovům ten význam, který nejvíce ladí s tvým smýšlením a očekáváním? Kdybychom vždy mohli vystačit se svými představami a měřítky, proč by nám Otec posílal své věčné Slovo?

Odval tedy dnes ten velký kámen, který ti brání otevřít se zcela Ježíšovým slovům. Patří k samé podstatě evangelia, že ti jde někdy proti srsti, že tě vede také *tam, kam nechceš.*⁽³⁾ Můžeš si však být jist, že tě vede *skrze smrt k životu.* Nechceš-li nic slyšet o umírání sobě samému, protože ti připadá bolestné, zatarasíš si tak sám cestu ke konečné radosti. Dnes již přecevíš, že Ježíšovo učení o cestě k životu skrze smrt se netýká jen jeho osoby. Dnešní neděle potvrdila toto učení pro všechny, kteří jsou povoláni, aby *vzali na sebe svůj kříž a šli za ním.*⁽⁴⁾

Smutná slova – *do vlastního přišel a vlastní ho nepřijali*⁽⁵⁾ – nemusí tedy platit jen pro ty, kteří ho nechtějí znát. Vztahují se i na tebe, jestliže si začneš z jeho poselství vybírat jen to, co ti imponuje, a vyhýbáš se tomu, co tě dráždí, co je náročné a co přesahuje tvoje chápání především proto, že vyžaduje od tebe také sebezapření. Uvěř tomu, že jeho láska k tobě je nanejvýš důvěryhodná. Vždyť ji *projevil až do krajnosti.*⁽⁶⁾ Přestaň se opírat o svá měřítka a důvěřuj bezmezně v jeho božskou autoritu.

Vrať se nyní do Večeřadla a pozoruj, s jakou laskavostí a dobrotou se Pán vra-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 10,34a.37–43

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a se vší rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

2. čtení – Kol 3,1–4

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte,

Dokončení na str. 10

ci zavřenými dveřmi ke svým nevěřícím přátelům, aby je vysvobodil z pout nejistoty a strachu a obnovil jejich víru a radost. Ačkoliv jim ani slovem nic nevyčítá, všichni prožívají, jak se jejich zahanbení mění lítostí v pocit vděčné lásky. Pros Pána, abys spolu s nimi prožil své vnitřní znovuzrození a mohl pak v plné míře přijmout jeho dar *pokoje*. Je to dar, který se rodí z víry a důvěry, která věří, i když nechápe, která se dokáže spolehnout i uprostřed těch nehlubších temnot na Pánova slova: *Vstal jsem z mrtvých a jsem stále s tebou.*

S touto jistotou přijmi úkol, který ukládá svým přátelům: *Hlásat a s celou rozhodností dosvědčovat: Toto je Bohem stanovený soudce nad živými i mrtvými.*⁽⁷⁾

Děkuj Pánu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá na věky.⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mk 9,32; ⁽²⁾ srov. Mt 16,21–23;

⁽³⁾ srov. Jan 21,18; ⁽⁴⁾ srov. Mt 16,24; ⁽⁵⁾ Jan 1,11;

⁽⁶⁾ srov. Jan 13,1; ⁽⁷⁾ srov. Sk 10,42; ⁽⁸⁾ srov. Ž 118,1.

Blahoslavená Pierina Morosiniová

Devět dětí přivedli na svět Rocco a Sara Morosini, to první 7. ledna 1931. Byla to dcera a její mladší sourozenci se k ní mohli od roku 1987 modlit jako k blahoslavené. Těto pocty se dočkala díky uhájení panenství i za cenu ztráty života.

Morosiniovi byli známí svou zbožností. Naprostou samozřejmostí byla společná modlitba a i u jejich potomků snaha žít podle evangelních zásad. V lombardském Fiobbu vyrůstaly jejich ratolesti domněle stranou od zla, jež působí ve světě, nicméně měl přijít den, kdy se zlo dotklo i jedné z nich.

Dokladem tvrzení o vyrůstání ve zbožném prostředí je zvyk malé Pieriny, která již od svých sedmi let vstávala denně v 5.00, aby mohla zavčas dojít na mši svatou začínající v 6.00 ve farním kostele ve vedlejší obci. Po návratu domů posnídala a vyrazila do školy, v níž výuka začínala v 9.00.

Ve škole to šlo Pierině skvěle, avšak musela se vzdát snu o studiu, protože v chudé rodině nebylo ani pomýšlení na to, že by jí rodiče mohli studium platit. Jakožto nejstarší musela být navíc matčinou pravou rukou jak v domácích pracích, tak při starosti o mladší sourozence. Podle matčiných vzpomínek byla velmi hodná, poslušná a obětavá. Příznačná je v tomto směru událost z doby, kdy už Pierina pracovala v několik kilometrů vzdáleném Albinu. Jednoho dne se vrátila z práce domů velmi unavená, přesto vyšla vstříc matce, která mezi řečí prohodila, že bude muset ještě jednou zajít do obchodu ve vedlejší vsi pro zboží, které zapoměla koupit. Bylo dosti nevlídné počasí, zima a náledí, ale navzdory nepohodě a únavě se Pierina vydala na nákup. Na hladkém ledě jí dřeváky klouzaly, tak si je sundala a pak i punčocháče, aby je na ledě nezničila. Domů se vrátila bosky a na kost promrzlá.

V 11 letech začala místo do vyššího stupně školy docházet do krejčovské dílny jejich sousedky, aby se zde naučila šít, což mělo být její živobytí v příštích desítkách let. Jako patnáctiletá pak začala vydělávat a přinášet rodičům tolik potřebné liry na udržení početné domácnosti, potřebnější o to víc, že otec musel ze zdravotních důvodů svůj pracovní poměr ukončit. Šítí však nevynášelo tolik,

Blahoslavená Pierina Morosiniová

kolik bylo potřeba, Pierina proto změnila zaměstnání a nastoupila do přádelny bavlny v nedalekém Albinu: pochopitelně tam chodila pěšky. Věrná svému naturelu, chodívala denně na jitřní a v případě, že měla dopolední směnu od 6.00 do 14.00, vstávala ve 4.00, aby mohla být aspoň na části bohoslužby začínající v Albinu v 5.00. „*Nemůžu žít bez mše svaté,*“ vysvětlila komusi své počínání, když jí radil, aby od něj alespoň čas od času upustila a odpočinula si.

Ve volných chvílích čítávala Pierina duchovní literaturu. Zvlášť si oblíbila životopisy světců a mezi nimi především sv. Marie Gorettiové (tehdy ovšem ještě neprohlášené za svatou). Docházela k nemocným a byla rovněž aktivní v místní Katolické akci, tj. organizovaném laickém apoštolátu pod vedením místního biskupa – myšlenky uvedené do života papežem Piem XI. Vstoupila též k františkánským terciářům a složila soukromé sliby čistoty, chudoby a poslušnosti, které dvakrát v roce obnovovala. Toužila po misiích, a to tak silně, že na nich byla ochotna položit i život: „*I kdybych měla zahynout druhý den po přibytí na misie, jela bych,*“ prohlásila.

V roce 1947 si našetřila něco málo peněz, aby se mohla vypravit do Říma na beatifikaci Marie Gorettiové. Poté, co z úst Pia XII. zazněla formule beatifikačního aktu, svěřila se své přítelkyni: „*Jaká by to byla radost, zemřít podobně jako Marie Gorettiová!*“ Její přání se mělo za necelých 10 let – ještě za pontifikátu tohoto papeže – vyplnit... A dost možná splnily její kamarádky slib, který jí tehdy mezi řečí daly, když uslyšely zmíněná Pierinina slova: „*Jestli se to stane, přijedeme na tvou beatifikaci...*“ Obřázky učednice čistoty z Nettuna přivezla z Říma dětem, které učila v náboženství.

Dne 4. dubna 1957 měla Pierina dopolední směnu. Končila ji ve 14.00 a jako vždy se měla vrátit nejpozději v 15.10, jenomže hodiny ukazovaly 15.30 a po Pierině nebylo ani vidu ani slechu. Doma o ni začali mít strach, proto se jí bratr Santo vydal naproti. Našel ji bezvládnou ležet uprostřed cesty se zakrvácenou hlavou. Nikdo nevěděl, co se stalo, nikdo nic neviděl. Pierina sice vypadala, že vnímá, co na ni on a posléze ostatní mluví, ale sama nebyla s to nic povědět. Santo zalarmoval okolí, podařilo se mu sestru dovézt domů, kde jí kněz udělil poslední pomazání, načež ji odvezli do nemocnice v Bergamu na operaci. Zde Pierina po dvou dnech na následky těžkého poranění hlavy zemřela. Bylo 6. dubna 1957.

Pohřeb Pieriny Morosiniové

Dát se uchvátit Ježíšem

O velikonoční neděli slavíme nejstarší a největší svátek křesťanství. Slunce velikonočního rána, nový a nepomíjející život, svítí v srdcích všech křesťanů od první velikonoční slavnosti. I nás chce naplnit nadějí, že nás pomíjející smrtelný život je spjat s věčným Božím životem a že v něm budeme oslaveni, tak jako byl oslaven Ježíš ve svém zmrtvýchvstání. Probouzení jara v přírodě je podobenstvím zrození nového věčného života v Kristově zmrtvýchvstání.

Ve světle tohoto tajemství poznává křesťanství hlouběji celou Ježíšovu cestu od jeho narození. Bez Velikonoc by Kristův kříž byl jen strastiplným koncem jednoho lidského života a ztroskotáním jeho božského poslání. Teprve ve velikonočním světle poznáváme opravdu Božího Syna, který s námi sdílel smrtelný osud, abychom pak ani ve smrti nebyli odděleni od Boha. Ve světle velikonočního rána poznává křesťanství již v Ježíšově narození příchod Vykupitele světa. Jas velikonočního slunce proniká celý náš život. Každou neděli slavíme návrat toho dne v týdnu, ve kterém Ježíš vstal z mrtvých. Každá neděle je jako malé Velikonoce. Proto se stala neděle svátečním dnem místo židovského sabatu. Slavíme neděli, první den v týdnu, jako symbol a počátek nového stvoření, který nám zaručuje v Ježíši Kristu věčný život. Základem pro křesťanskou velikonoční radost je svědectví apoštolů, kterým se zjevil živý zmrtvýchvstalý Pán.

Zpráva čtvrtého evangelia o Marii Magdaléně a jejím setkání se zmrtvýchvstalým Pánem je ten nejněžnější velikonoční příběh, který si první křesťané vyprávěli a který se nám zachoval. Vyprávění o tomto setkání má jiný význam než výčet svědků, který nám předává Pavel. U Pavla jde o sebezjevení Zmrtvýchvstalého, na kterém spočívá víra církve. Vyprávění o setkání s Marií chce říci něco jiného. Ukazuje, jak víra ve Zmrtvýchvstalého u člověka vzniká. Na příkladu Marie Magdalské Jan ukazuje, jak tato víra, která proměňuje náš život, může vzniknout i u nás. Dvě zvláštnosti tohoto vyprávění si zaslouží obzvláštní pozornost.

První zvláštností je, že Marie Magdalská Ježíše nepoznala, když plakala a Ježíš stál za ní a zeptal se, proč pláče. To je udivující. Vnější zjevení Zmrtvýchvstalého je samo o sobě tak málo pravděpodobné, že ani žena, která patří k okruhu důvěrně známých, ho hned nepoznává. Údaj, že ho pokládala za zahradníka, nahrává kritice, s jakou přicházeli k prvním křesťanům ži-

dovšti odpůrci velikonočního poselství. Říkali, že apoštolové Ježíše vůbec neviděli, nýbrž zaměnili náhodného zahradníka s jeho postavou a pak tvrdili, že Ježíš vstal. Jan tento argument zcela obrací: Marie si naopak nejdříve myslela, že je to zahradník, ale ve skutečnosti to byl Ježíš. Jak si však mohla být jista, že je to Pán, když jeho vnější zjev, ve kterém ho potkala, ji nepřivedl k tomu, aby ho rozpoznala? To je ta druhá zvláštnost, kterou Jan vypravuje: Ježíš, kterého Marie nepoznala, ji oslovuje jménem, a tu hned ho Maria poznává. Tak si můžeme být jisti přítomnosti Zmrtvýchvstalého. I nás oslovuje naším jménem, každého jednotlivého z nás. Jenže my to snadno přeslechneme. Hluk světa je často silnější, než abychom mohli uslyšet Pánův hlas, který nás volá naším jménem. A přece jsou v každém lidském životě okamžiky, ve kterých proniká tento hlas přes zaneprázdněnost našich všedních dnů, okamžiky, kdy slyšíme jakoby hlas z jiného světa. Naslouchejme tomuto hlasu! Odpovězme s Marií: Rabboni. Mistře! To promění náš život. Možná že teprve dodatečně nám bude jasno, že v tomto okamžiku k nám promlouval Ježíš. Ale ani tak není pozdě zažít, jak všechno ozářilo nové světlo.

Snad tušíme, proč se Ježíš po zmrtvýchvstání zjevuje v různých podobách. Jeho nejvlastnější postavu, proměněnou do nepomíjejícího života, nemůžeme poznat. Ale můžeme se jím dát uchvátit, když slyšíme jeho hlas, který nás volá naším jménem. Můžeme se jím dát uchvátit, když nás zve k Eucharistii. Ani zde není Zmrtvýchvstalý viditelný a uchopitelný jako chléb, který jíme. Přesto se náš život proměňuje silou jeho skutečné přítomnosti tak, jako se proměňuje silou jeho slova chléb na jeho Tělo a víno na jeho Krev, způsoby jeho skutečné osobní a živé přítomnosti. To je síla velikonočního světla, síla nového života, která chce prosvětlit náš smrtelný život a všechno stvoření.

*Z Directorium spirituale přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)*

Pohřbu, jenž se konal tři dny poté, se zúčastnily masy věřících, pevně přesvědčených, že Pierina Morosiniová zemřela při hájení svého panenství. „*Jaká je to pro nás, obyčejné smrtelníky, obrovská pocta, že jsme se zde mohli shromáždit, abychom se rozloučili s nejkrásnější lilií, jaká kdy vykvetla na zelených loukách našeho údolí. [...] Tvá velikost jednou dojde uznání. [...] Voláme k tobě, aby na nás sestoupila síla smíření a odpuštění. [...] Ve tvém srdci denně pulsoval Ježíš přítomný v Eucharistii,*“ pronesl nad hrobem ubité dívky místní farář. Vše nasvědčovalo všeobecnému přesvědčení o Pierině panenském mučednictví, nicméně skutečné světlo do případu přinesl až pachatel, který byl dopaden až 20 let poté.

Pohřeb Pieriny Morosiniové

V roce 1957 mu bylo 20 let a přiznal, že Pierinu sledoval zhruba rok. Líbila se mu, a dokonce po ní toužil tělesně. V inkriminovaný den ji opět sledoval a tentokrát si dodal kuráže. Dohonil ji a bylo jasné, o co mu jde. Pierina sebrala ze země kámen, aby se jím proti vetřelci bránila, avšak on byl silnější, kámen jí z ruky vytrhl a ve vzteku ji několikrát udeřil do hlavy. Pierina se zapotácela, udělala ještě pár kroků a pak se sesula k zemi. On poté ve zmatku utekl. V tomto stavu Pierinu posléze našel bratr Santo.

Dne 9. dubna 1983 (během probíhajícího beatifikačního procesu) byly tělesné pozůstatky zavražděné panny přeneseny do farního kostela, přičemž se zjistilo, že se nacházejí v neporušeném stavu. A 4. října 1987 Jan Pavel II. tuto dívku, která raději zemřela, než aby přišla o panenství, prohlásil za blahoslavenou – 30 let po události. Biskup její diecéze tehdy řekl: „*I kdyby nezemřela mučednickou smrtí, byla by Pierina díky svému životu svatá, jenom ne tak známá.*“

Věcné důkazy Kristova zmrtvýchvstání

Odpověď na otázku po smyslu lidského života, utrpení a smrti můžeme najít jenom „ve světě, které vyznačuje tajemství utrpení, smrti a vzkříšení Krista“. (Fides et ratio, 12)

Fakt Ježíšova zmrtvýchvstání je nejzávažnější pravda, kterou máme ve víře přijmout a podřídit jí celý svůj život.

Úkon víry

„Zjevujícím Bohu je třeba prokazovat »poslušnost víry«.“ (*Dei verbum*, 5) Tento úkon víry a odevzdání sebe zjevujícím se Bohu je momentem rozhodujícím o naší spáse a o věčném štěstí.

Člověk má absolutní svobodu a může prokázat Bohu poslušnost víry, anebo ho odmítnout, čili zvolit „lásku k sobě posunutou až k negaci Boha“ (sv. Augustin). Rozhodnutí prokázat Kristu naprostou poslušnost víry angažuje celou osobu tak, že ona je skutkem, skrze který člověk dosahuje opravdové svobody a nezničitelného štěstí. Svatý Jan Pavel II. zdůrazňuje: „Ve víře tedy není svoboda pouze přítomna; je přímo požadována. Ano, víra dokonce umožňuje každému co nejlepším způsobem vyjádřit svou svobodu. Jinými slovy: svoboda se neuskutečňuje v rozhodnutích proti Bohu. Jak by totiž odmítnutí toho, co umožňuje seberealizaci, mohlo být považováno za autentické užívání svobody? Ve víře totiž lidská osoba uskutečňuje nejvýznamnější akt svého života; svoboda tu totiž pak dosahuje jistoty pravdy a rozhoduje se v ní žít.“ (*Fides et ratio*, 13)

Aby usnadnil lidem přijetí pravdy o svém zmrtvýchvstání, Pán Ježíš zanechal dva věcné důkazy této události. Jsou jimi Turínské plátno (plátno, v němž bylo v hrobě ovinuté Ježíšovo tělo) a šátek z mořského hedvábí, který byl po uložení Ježíšova těla do hrobu položen na jeho hlavu; v současnosti se šátek nachází v Manoppellu. Všestranná a mnohaletá vědecká bádání ukazují na autentičnost těch dvou zvláštních svědků smrti a zmrtvýchvstání Krista. Můžeme říci, že Turínské plátno a Tvář z Manoppella jsou dvěma věcnými důkazy, které hovoří o zmrtvýchvstání Pána Ježíše jako o reálně existujícím faktu.

Turínské plátno

Ježíšovo tělo bylo před uložením do hrobu zavinuté do lněné tkaniny dlouhé 436 cm a široké 110 cm. Turínské plátno je nejproslulejší křesťanskou relikvií, udivující vědecký svět „fotografickou deskou“ umučení, smrti a zmrtvýchvstání Krista. Vědecká zkoumání potvrzují, že otisk na plátno se uskutečnil jako důsledek přítomnosti opravdového ukřižovaného těla. To zanechalo na tkanině otisk ve fotografickém negativu. Krvavé skvrny (krev muže, skupina AB) jsou ale v pozitivu.

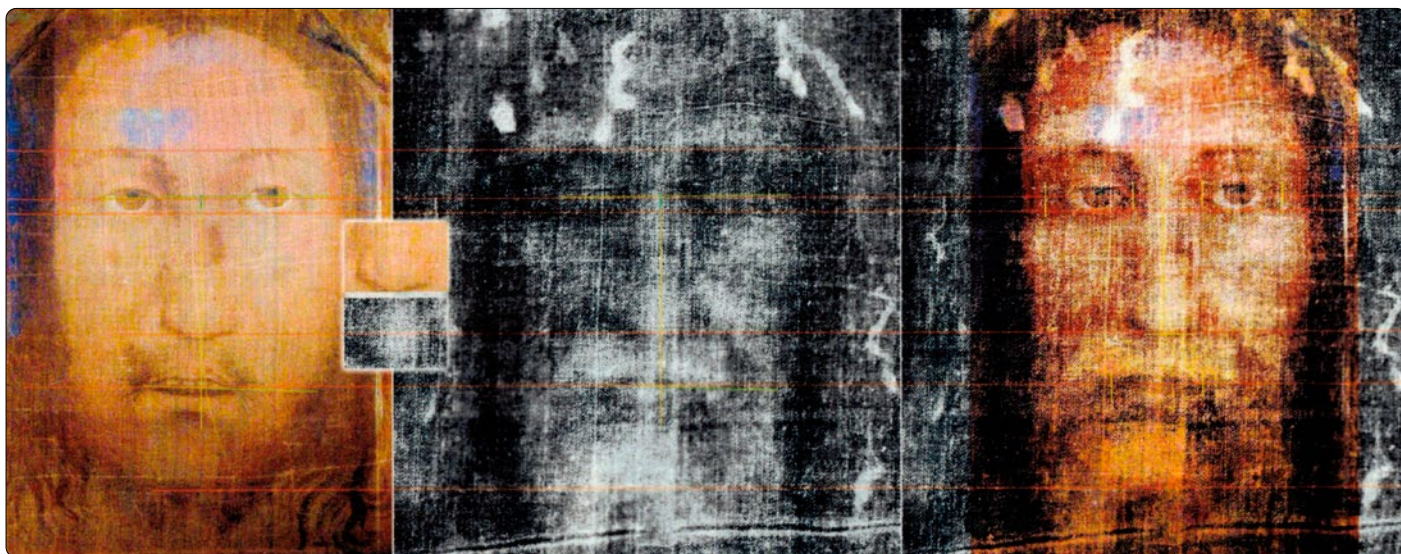
Mnohaletá zkoumání Plátna, prováděná odborníky z různých vědeckých oborů,

prokázala, že se na něm nachází zobrazení muže ve věku 30–35 let, vzrůstu 178 cm a váhy 79 kg, který nosil vousy a dlouhé vlasy, měl silné a proporcionálně dobře stavěné tělo a krásné, semitské rysy tváře. Tento muž byl podroben strašlivým torturám bičování, korunování trním a ukřižování. Na celém jeho těle se nachází přibližně 600 ran a různých pohmoždění.

Odborníci z Národního úřadu pro letectví a vesmír (NASA) potvrdili: „Pro nás, specialisty, by byla možnost zfalšovat otisky na plátně větším zázrakem než zmrtvýchvstání Krista, znamenalo by to totiž, že celá věda 20. století se nevyrovná rozumu falzifikátora z 15. století, což je asi nesmysl.“

Fyzikové z U.S. Air Force Academy – J. Jackson a E. Jumper – odhalili, že otisk na plátně je trojrozměrný a že má průzračně žlutou barvu. Nejsou tam žádné pigmenty, barvy ani jiná barviva. Jak tedy obraz vznikl? Učenci poukazují na tajemné záření, záblesk energie, který způsobil, že příze zežloutla silněji jen ve své vnější části. Otisk na plátně je nesmyvatelný, není možné ho ničím odstranit. Obraz je ideálně hladký. Vůbec nepodleh deformaci a podle zákonů optiky je souběžnou projekcí.

V prosinci roku 2011 vědci z Italské národní agentury ENEA z Centra jader-

Na Roušce z Manoppella a na Turínském plátnu je vidět tvář téže osoby

Já jsem cesta

ného výzkumu ve Frascati u Říma, po pěti letech intenzivního bádání a pokusů o opětovné vytvoření obrazu, který je vidět na Turínském plátně, potvrdili, že současná věda není schopna stvořit reprodukci tohoto otisku. Tito badatelé spočítali, že tajemný záblesk energie, který vedl ke vzniku obrazu na Plátně, by musel mít sílu 34 biliónů wattů ultrafialového záření ve vakuu. Dnes na světě neexistuje zařízení, které by mohlo způsobit záření o takové síle. Zatím byly zkonstruovány pouze aparáty, které dokáží vytvořit záření o síle několika miliard wattů UV ve vakuu.

Všechno tedy ukazuje na to, že onen záblesk energie se udal ve chvíli Ježíšova zmrtvýchvstání a způsobil otisk vzhledu celého těla na plátně.

Odborníci na soudní lékařství zkoumající Turínské plátno potvrdili, že Ježíšovo tělo bylo zavinuté do plátna asi dvě a půl hodiny po Spasitelově smrti a zůstalo v něm přibližně 36 hodin. Krevní sraženiny na Plátně nejsou narušené, a tedy Ježíšovo tělo nebylo odtrháváno od plátna, pouze skrze ně proniklo. Když apoštol Jan vešel do Ježíšova hrobu a spatřil pohřební plátna v netknutém stavu, s nerozvázanými pásy, ale už bez těla, bylo to pro něho očividné znamení hovořící o zmrtvýchvstání. Proto v evangeliu čteme: „Uviděl a uvěřil.“ (Jan 20,8) Když hleděl na podobu nenarušených pohřebních pláten, Jan uvěřil, že Ježíš vstal z mrtvých.

Stejně tak i v dnešní době mnoho lidí, kteří poznali podobu z Turínského plátna, mezi nimi i řada vědců, uvěřilo v Ježíšovo zmrtvýchvstání. Všechna vědecká zkoumání ukazují na to, že Plátno pochází z Kristových časů. Výjimkou jsou expertízy z roku 1988, jejichž chybné výsledky jsou dnes jednoznačně odmítány.

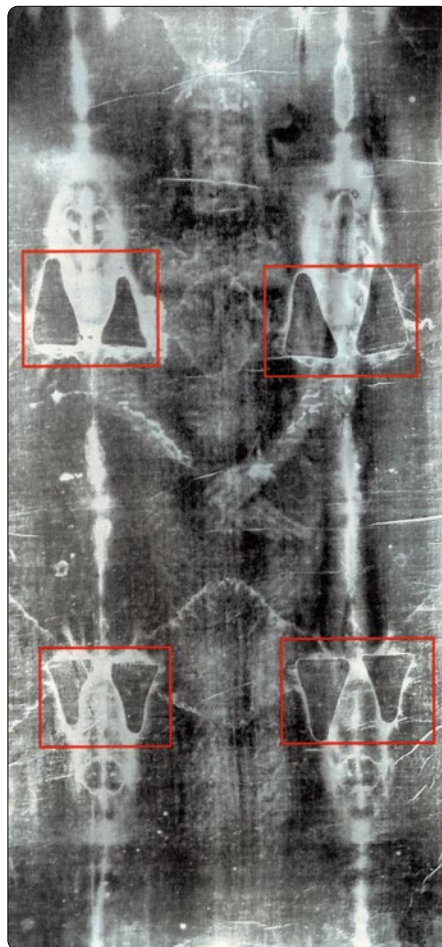
Dnes už totiž máme vědecky potvrzenou jistotu, že zkoumání pomocí izotopu uhlíku ¹⁴C se v roce 1988 konaly na testovaném materiálu odebraném z takového místa Plátna, kde bylo jenom 40 % z originální starověké tkaniny, a zbylých 60 % materiálu představovaly bavlněné nitě ze středověku. Tento fakt po důkladném odborném zkoumání zdokumentoval v roce 2005 profesor Raymond Rogers spolu se svým badatelským týmem. Toto odhalení objasňuje hlavní příčinu chybného výsledku při datování uhlíkem ¹⁴C, které uká-

zežíš slíbil, že zůstane navždy s putujícím Božím lidem. Řekl: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ On je náš Pastýř, který jde před svým stádem, on je náš Velekněz, který z nás snímá tíživou vinu, on je Cesta, po které máme kráčet jako poutníci, on je Brána, kterou můžeme vstoupit do nebeské říše. Ježíš je naše všechno! Když se cestou objeví překážky, nemusíme zoufat. Můžeme zpívat žalm 32: „Ty, má radosti, vysvobod' mě z rukou těch, kteří mě obkličují.“ To je pravý jásoť, to je pravá slavnost: vítězství nad zlem.

Tak žili svatí, kteří spolu s Ježíšem kráčeli po této cestě. Prožili celý svůj život v božské radosti. Dosáhli pravé svobody a nyní oslavují v nebi svátek svého vítězství. Jásají nad svou jedinečnou poutí pozemskou říší stínů. Nyní jsou ve věčném světle. Ptám se tě: Kterou cestu máme navrhnout? Koho máme za průvodce? Ty to přece víš: nemáme žádnou jinou cestu, jen našeho Pána Ježíše Krista. Řekl nám: JÁ JSEM CESTA. Dobře se dívejme! Dokud zde žijeme, máme žít jako v předsíni nebeského Jeruzaléma. Tou „předsíní“ se rozumí, že můžeme v tomto pozemském životě podobně jako apoštolové všechno opustit a následovat Ježíše.

Sv. Atanáš (†373)

zalo na vznik Plátna v letech 1260–1390. Jestliže se ještě dnes některé masové sdělovací prostředky odvolávají na výsledky výzkumu z roku 1988 jako na vědeckou jistotu, je to očividná manipulace a uvádění lidí v omyl.

Význačení míst Plátna, která byla opravena ve středověku

Ježíš Kristus dělal všechno proto, aby nás spasil, a ke všem nevěřícím, pochybujícím a ochladlým ve víře směřuje tato slova: „Ta nedůvěra v mou dobrotu mě zraňuje nejvíce. Pokud vás o mé lásce nepřesvědčila má smrt, co vás přesvědčí?“ (sv. Faustyna, *Deníček* 580)

Pán Ježíš nám dává otisk svého umučeného těla na Turínském plátně a vyzývá všechny k obrácení. „Přijímáme argumenty mnoha učenců,“ řekl sv. Jan Pavel II., „svaté Turínské plátno je zvláštním svědkem Paschy: muk, smrti a zmrtvýchvstání. Mlčící svědek, avšak zároveň překvapivě výmluvný! (...) Pro věřícího člověka je jistě především to, že Plátno je zrcadlem evangelia. (...) Každý vnímavý člověk, který ho kontempluje, zažívá vnitřní pohnutí a otřes. (...) Tváří v tvář takovému utrpení musí věřící člověk zvolat s hlubokým přesvědčením: »Pane, nemohls mě milovat víc!« a zároveň si uvědomit, že příčinou tohoto utrpení je hřích: hřích každého člověka. (...) V tichém poslání Plátna člověk slyší ozvěnu Božích slov a staletého prožitku křesťanského: uověř v Boží lásku, v největší poklad lidstvu darovaný, a chraň se před hříchem, největším neštěstím v lidských dějinách.“ (Turín, 24. května 1998)

Božská Tvář z Manoppella

Na závoji o rozměrech 17x14 cm, vsazeném do stříbrného relikviáře v kostele v Manoppellu, se nachází zobrazení tváře zmrtvýchvstávajícího Krista.

Šátek z Manoppella je z byssu, nazývaného mořské hedvábí, což byla nejdražší

tkanina ve starověku. Byss je průzračný, jemný a ohnivzdorný jako azbest. Nedá se na něj nic namalovat, poněvadž se na něj nedá nanést žádná barva. Dlouholetá vědecká zkoumání potvrzují, že máme co do činění s velikým tajemstvím, protože na tomto závoji není ani nejmenší stopy po barvě, ačkoliv je na něm překrásný obraz. Obraz Božské Tváře není lidským dílem – vznikl díky mimořádnému Božímu zásahu v okamžiku zmrtvýchvstání.

V 10. dílu soukromých zjevení známé italské mystičky Marii Valtortě s datem 22. února 1942 jsou zapsána následující slova Pána Ježíše: „Veroničina rouška (čili závoj z Manoppella) je bodcem pro vaše skeptické duše. Vy, racionalisté, studení, chvějící se ve víře, kteří provádíte bezduchá zkoumání, porovnejte otisk tváře na Roušce s otiskem na Plátně. To první je Tvář žijícího, to druhé – zemřelého. Avšak délka, šířka, tělesné rysy, vzhled, charakteristika jsou stejné. Položte na sebe ty dva otisky. Uvidíte, že si odpovídají. To jsem Já. Toužím vám při-

Rouška z Manoppella ukazuje Tvář Krista zmrtvýchvstalého

pomenout, kým jsem byl a kým jsem se stal z lásky k vám. Abyste se neztratili, nestali se slepými, musí vám vystačit ty dva otisky, aby vás dovedly k lásce, k obrácení, k Bohu.“ (Maria Valtorta, *L'Evangelo come mi e stato rivelato*, s. 414) Vědecká zkoumání ukázala, že oba dva obličejové – z Plátna i z Manoppella – si ve 100% odpovídají strukturou i rozměry. Ta shoda je tak výjimečná, že zde je nutno mluvit o matematickém důkazu. Je to tatáž osoba, opravdový Bůh a opravdový člověk Ježíš Kristus, který umřel a vstal z mrtvých pro naši spásu.

Zmrtvýchvstalý Pán v Eucharistii

Božská Tvář z Manoppella je neobyčejným, zázračným znamením ukazujícím na fakt zmrtvýchvstání Krista a na jeho skutečnou přítomnost v Eucharistii.

Eucharistie je zmrtvýchvstalý Ježíš Kristus, který je s námi trvale přítomný, aby nám dával podíl na svém konečném vítězství nad smrtí, hříchem a satanem. „Když církev slaví Eucharistii, památku smrti a vzkříšení svého Pána,“ píše sv. Jan Pavel II., „tato ústřední událost spásy se reálně zpřítomňuje a uskutečňuje se dílo našeho vykoupení. Tato oběť je natolik rozhodující pro spásu lidského pokolení, že Ježíš Kristus ji dovršil a vrátil se k Otci teprve poté, co nám zanechal způsob, jak se na ní podílet, jako kdybychom při ní byli přítomni. Každý věřící tak na ní může mít účast a těžit z ní nevyčerpatelně plody.“ (*Ecclesia de Eucharistia* 11)

V krizových situacích víry ve skutečnou přítomnost Ježíše v Eucharistii nám Spasitel dává mimořádná znamení prostřednictvím eucharistických zázraků. V posledních letech se v Polsku staly dva takové zázraky: v Sokółce v roce 2008 a v Legnici v roce 2013. Vědecké výzkumy prokázaly, že odebrané fragmenty Hostií v Sokółce i v Legnici jsou zcela jistě tkáň svalu lidského srdce, které žije, velmi trpí a je ve stavu agonie, jakoby před infarktem. Tímto mimořádným způsobem nám Pán Ježíš chce znovu připomenout, že v průběhu mše svaté se skutečně zpřítomňuje tajemství jeho umučení, smrti a zmrtvýchvstání.

V každé Eucharistii nás Ježíš opět zachraňuje. Takto mluvil k mystičce A. Leniczewské: „To, co bylo dokonáno před dvěma tisíci lety na Golgotě, bylo a je

znamením toho, co trvá neustále, protože existuje mimo čas, jakému podléháš ty jako člověk žijící na zemi. Já jsem vaším neustávajícím a věčným Vykupitelem. Stále vás vytrhávám z ruky satana a odevzdávám Otci, nakolik Mi to dovoluje vaše svobodná vůle.“ (*Slovo poučení*, 409) – „Během mše svaté skládám ze Sebe Oběť za vás a současně přicházím k vám první, abyste Mě chtěli pozvat do svého života. Ve vašich duších odevzdávám Sebe

Rouška z Manoppella je z byssu – látky průzračné, hebké a ohnivzdorné

samého za Oběť v duši každého, kdo přijde a přijme moje Tělo. Jaká má být vaše odpověď? – Děkovat a obětovat Mi sebe. Já jsem vám dal všechno a očekávám od vás totéž. Taková je hodnota Přijímání – setkání, abychom se navzájem sobě darovali: Já i ty. (...) A přes vaše vzpoury a nevděčnosti vás stále miluji, čekám na váš návrat a činím neustálou Oběť ze Sebe, abych vás zachránil. Ta Oběť je věčná, protože trvá a koná se pořád. Je to Oběť mimočasová i nadčasová. V ní žijete, ji dýcháte. Ona vás zachraňuje v každé chvíli vašeho života.“ (*Svědectví*, 158)

Obrácení, osvobození z otroctví všech hříchů se stane možným jen díky přijetí daru Božího milosrdenství. Je třeba s dětskou důvěrou přijít k Ježíši přítomnému ve svátosti pokání a vyznat mu všechny své hříchy. Zmrtvýchvstalý Pán říká sv. Faustyně: „Ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat.“ (*Deníček* 699) – „Milosti z mého milosrdenství se čerpají jedinou nádobou, a tou je důvěra. Čím větší důvěru duše má, tím více obdrží.“ (*Deníček* 1578)

Z Mihuycie się! 2/2019 přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Jděte do Galileje

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

Někdy jsme prostě jen pocítili únavu z každodenního života, unavení z toho, že jsme sami riskovali proti zdi světa, kde se zdá, že vždy vítězí zákony nejchytřejšího a nejsilnějšího. Jindy jsme se cítili bezmocní a sklíčení tváří v tvář síle zla, konfliktům, které rozbíjejí vztahy, logice vypočítavosti a lhostejnosti, která jako by vládla společnosti, rakovině korupce – a je jí tolik –, šíření nespravedlnosti, mrazivému větru války. A možná jsme se také setkali tváří v tvář se smrtí, protože nám vzala sladkou přítomnost našich blízkých nebo protože se nás dotkla v nemoci či neštěstí, a my jsme snadno propadli deziluzi a pramen naděje vyschl. A tak se pro tyto či jiné situace – každý z nás zná ty své – naše cesty zastavují před hrobem a my zůstáváme stát bez hnutí, pláče-me a truchlíme, osamocení a bezmocní, abychom si zopakovali své „proč“. Onen nekonečný řetězec „proč“...

Namísto toho ženy o Velikonocích nestojí ochromené před hrobem, ale, jak říká evangelium, „se strachem a velkou radostí spěšně opustily hrob a běžely to oznámit jeho učedníkům“ (Mt 28,8). Přinášejí zprávu, která navždy změní život a dějiny: Kristus vstal z mrtvých! (srov. Mt 28,7) A zároveň zachovávají a předávají Kristovo přání, jeho pozvání učedníkům: ať jdou do Galileje, protože tam ho uvidí. Ale, bratři a sestry, položme si dnes otázku: Co to znamená jít do Galileje? Dvě věci: jednak vyjít z uzavřenosti večerádky a jít do kraje obývaného pohany (srov. Mt 4,15), vyjít z úkrytu a otevřít se poslání, uniknout strachu a jít vstříc budoucnosti. A na druhé straně – a to je velmi krásné – to znamená návrat k počátkům, protože právě v Galileji to všechno začalo. Tam se Kristus poprvé setkal s učedníky a povolal je. Jít do Galileje tedy znamená vrátit se k původní milosti, znamená to znovu nalézt vzpomínku, která obnovuje naději, „vzpomínku na budoucnost“, kterou nás poznamenal Zmrtvýchvstalý.

To je tedy to, co dělají Velikonoce Páně: vyběží nás, abychom šli vpřed, abychom vyšli z pocitu porážky, abychom odvalili kámen z hrobů, v nichž často uzavíráme

naději, abychom s důvěrou hleděli do budoucnosti, protože Kristus vstal a změnil směr dějin; ale aby to bylo možné, Velikonoce Páně nás vracejí do minulosti naší milosti, nutí nás vrátit se do Galileje, kde začal náš příběh lásky s Ježíšem, kde zaznělo první volání. Žádá nás totiž, abychom znovu prožili onen okamžik, onu situaci, onu zkušenost, v níž jsme se setkali s Kristem, zakusili jeho lásku a získali nový a zářivý pohled na sebe sama, na skutečnost, na tajemství života. Bratři a sestry, abychom mohli znovu povstat, znovu začít, pokračovat ve své cestě, musíme se vždy vrátit do Galileje, to znamená vrátit se ne k abstraktnímu, teoretickému Ježíši, ale k živé paměti, ke konkrétní a hmatatelné vzpomínce na naše první setkání s ním. Ano, abychom mohli kráčet, musíme vzpomínat; abychom měli naději, musíme žít paměť. A to je výzva: vzpomeňte si a vykročte na cestu! Pokud obnovíte první lásku, úžas a radost ze setkání s Bohem, půjdete dál. Vzpomeňte si a jděte.

Vzpomeňte si na svou Galileu a jděte tam. Je to „místo“, kde jsi osobně poznal Ježíše, kde pro tebe nezůstal historickou postavou jako ostatní, ale stal se osobou života: ne vzdáleným Bohem, ale Bohem, který je blízko, který tě zná víc než kdokoli jiný. Bratře, sestro, vzpomeňte si na Galileu, na svou Galileu: Každý ví, kde je jeho Galilea, každý z nás zná své vlastní místo vnitřního vzkříšení, to počáteční, to zakládající, to, které změnilo věci. Nesmíme ho zanechat v minulosti, Zmrtvýchvstalý nás zve, abychom tam šli uskutečnit Ve-

MŠE SVATÁ K 50. VÝROČÍ ÚMRTÍ KARDINÁLA ŠTĚPÁNA TROCHTY

V sobotu 6. dubna 2024 v 10 hodin bude sloužena mše svatá v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích u příležitosti 50. výročí úmrtí kardinála Štěpána Trochty. Mši svatou bude sloužit nový litoměřický biskup Stanislav Přibyl CSsR. Po jejím skončení bude následovat pobožnost u kardinálova hrobu na Městském hřbitově v Litoměřicích.

Zdroj: Biskupství litoměřické

likonoce. Vzpomeňte si na svou Galileu, oživte ji dnes. Vraťte se k tomu prvnímu setkání. Zeptejte se sami sebe, jak to bylo a kdy to bylo, zrekonstruujte souvislosti, čas a místo, prožijte znovu emoce a pocity, prožijte znovu barvy a chutě. Protože víte, že právě když jste zapomněli na tu první lásku, právě když jste zapomněli na to první setkání, začal se vám na srdci usazovat prach. A vy jste zažili smutek a stejně jako učedníkům se vám vše zdálo bez perspektivy, s balvanem pečeticím nadějí. Ale dnes, bratře, sestro, tě síla Velikonoc zve, abys odvalil balvany zklamání a nedůvěry; Bůh, mistr v odvalování náhrobních kamenů hříchu a strachu, chce osvitit tvou svatou vzpomínku, tvou nejkrásnější vzpomínku, aby to první setkání s ním bylo aktuální. Vzpomeň si a jdi: vrať se k němu, najdi v sobě milost Božho vzkříšení! Vrať se do Galileje, do své Galileje.

Bratři, sestry, následujme Ježíše do Galileje, setkejme se s ním a pokloňme se mu tam, kde očekává každého z nás. Oživme krásu doby, kdy jsme ho po objevení živého prohlásili za Pána svých životů. Vraťme se do Galileje, do Galileje naší první lásky: navraťme se každý do své vlastní Galileje, do Galileje našeho prvního setkání, a povstaňme k novému životu!

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)*

Svátosti – trvalé zpřítomnění Velikonoc

O Velikonocích čteme o tom, jak se Pán zjevil svým stále ještě vystrašeným učedníkům. Nebylo snadné přesvědčit je o skutečnosti nových Velikonoc. Tak, jak jim Ježíš pomáhal zbavit se malověrnosti, pomáhá i těm věřícím, kteří jsou dnes malomyslní nebo plní pochyb.

Velikonočním darem Ježíše Krista pro lidstvo je poslání apoštolů, aby Božím jménem odpouštěli hříchy. Prvním a podstatným účinkem vykoupení je zrušení kletby hříchu, kořene všeho zla. V prorocké teologii to bylo jasně vysloveno, ale Ježíšovi současníci hledali spíše materiální a národní svobodu. Když se v tom ohledu zklamali, nebylo pro ně obtížné dát padnout svému Mesiáši. To se stále opakuje u všech národů. Velikonoční Beránek, který snímá hříchy světa, bude se stále podle své vnitřní nesmírné důstojnosti a královské moci zasazovat o to, aby zajistil věčný život všem, kteří chtějí jít za ním v jeho kříži a zmrtychvstání.

Mocí Ducha Svatého pokračují apoštolové v jeho díle, jímž je církev, tj. zpřítomňují v jejím společenství jeho obět, jeho slovo a jeho svátosti. O těchto svátostech můžeme říci: jsou trvalým zpřítomněním Velikonoc, protože v nich se krok za krokem uskutečňuje zmrtychvstání, přechod do nového života.

„Přechod“ – tento výraz nám může připadat důvěrně známý, běžný. Znamená však, že se nacházíme uprostřed stále vše proměňujícího nezadržitelného pohybu, jehož poslední fází je zmrtychvstání.

Kamkoliv se podíváme, všude se skrývá pod zdánlivým klidným povrchem věci a předmětů ustavičný pohyb. Příroda, dějiny, psychika, všechno je v pohybu, touží a umírá, vstává a padá, žije a propadá změnám. Z víry víme, že všechno stvoření bylo učiněno, aby přešlo do nového, vysvobozeného světa. Člověk svým vědním a vůlí má se na této dynamice podílet.

Náš lidský život se nepohybuje jen ve vegetativních cyklech, jen od zárodku k růstu, od pupence ke květu, od květu k semeni. Je na cestě k vyššímu smyslu: hledá duchovní a etickou kulturu, a ještě více: hledá Boha.

Ve všech náboženstvích žije povědomí, že naplnění života v tomto daném lidském světě není možné, a proto člověk potřebuje vysvobození a spojení s Bohem, ať už je to vyjádřeno jakýmikoliv idejemi, slo-

vy či obrazy. Pro nás křesťany to znamená stát se zralými pro dokonalý a nepomíjející svět uprostřed všeho nehotového a pomíjejícího: to je náš velikonoční přechod k poslednímu cíli. Zjevení Starého i Nového zákona nám dává zcela jasné obrysy obou aspektů života: utlačující moci zla i osvobozující síly milosti.

Vykupitel znovu obnovil prvotním i osobním hříchem zmařenou nebeskou dimenzi života a jako první vstal z mrtvých, aby nám všem zajistil tento přechod k životu. Co je pro nás důležitější, než napojit se na toto božské dění? Je to možné proto, že stojí uprostřed času a je nám přístupné po všechen čas: je to Jeruzalém zde a dnes.

Velikonoce jsou tak zasazeny do dějin, aby nechyběly ani minulé, ani budoucí době. Kdo v době očekávání věřil v budoucí záchranu, prožil své Velikonoce s Kristem, který sestoupil mezi mrtvé, aby je odvedl k Otci. Kdo žije později a v „poslední době“, která se nachází mezi prvním a druhým Kristovým příchodem, prožívá své Velikonoce skrze církev, jež tajemně zpřítomňuje vykoupení. Ona zdokonaluje svůj život v sedmi svátostech, které odpovídají sedmi stupňům růstu. To je pravý život velikonočního přechodu.

Co je to svátost?

Podívejme se na tento velikonoční přechod ve znamení milosti, na toto zmrtychvstání z pomíjejícího, podle jednotlivých svátostí.

Začátek našeho života je očištěn od hříchu *křtem svatým*, který nás začleňuje do církve a zasvěcuje Trojjedinému Bohu. Apoštol Pavel říká o křtu, že jsme křtem ponořeni do smrti a zmrtychvstání Krista. *Křtem jsme tedy byli spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako byl Kristus Otcovou slávou vzkříšen z mrtvých – žili i my novým životem.* (Řím 6,4) Všechny ostatní svátosti budují na základu křtu a rozvíjejí život v milosti podle stupně našeho růstu.

Vkládáním rukou a pomazáním při svátosti *břimování* se nám uděluje plnost darů

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Evangelium – Jan 20,1-9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý

učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel k hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Ducha Svatého paralelně k našemu osobnímu vyžívání. Naše Velikonoce vedou logicky jako za onoho času k Letnicím.

Eucharistie je obětí a svátostí církve. To, co se událo od Zeleného čtvrtku do Velikonoc, to se zpřítomňuje na našich oltářích z Boží vůle a moci pro všechny lidi všech míst a všech dob. Proto se církev shromažďuje každou neděli, v den zmrtvýchvstání Páně, aby slavila velikonoční tajemství. Život Božích dětí obsažený ve křtu a upevněný v bířmování živi Vykupitel svým vlastním Tělem a Krví. Svaté přijímání nás přivádí k hlubšímu spoluprožívání osudu toho, který je prvorozený z mnoha bratří a sester. U Jana je to život vinného kmene s ratolestmi, které žijí spolu a jedna pro druhou, u Pavla je to podobný obraz jednoty Hlavy a údů.

Protože stále můžeme zneužít své svobody ke hříchu, je zde **svátost smíření**, která znovu obnovuje křestní milost. Při svém prvním zjevení v kruhu apoštolů dal jim Ježíš moc odpouštět hříchy, velikonoční dar Boží lásky a ochoty k odpuštění. To jsou trvalé Velikonoce v přechodu od smrti k životu, v návratu ztracené ovce k Dobrému Pastýři. Každé rozhršení znamená účast na vzkříšení, vzkříšení duše, za kterým bude logicky následovat vzkříšení těla, neboť život v milosti posvěcuje celého člověka.

Obě svátosti stavu, **manželský sňatek a svěcení kněžstva**, vytvářejí velikonoční přechod do nové skutečnosti. Jak manželský pár, tak kněz dostávají před oltářem více než jen společenské uznání nebo pověření. Dostávají od Boha, co ze své vůle a moci nemohou mít: vyšší důstojnost, vyšší odpovědnost a vyšší sílu. Jinak je zde to, co je v každé svátosti: požehnání působí v mezích naší ochoty přijímat je. Pokud žijeme, musí náš vzestup začínat stále znovu a znovu.

Svátostí velikonočního přechodu ve zvlášť významném smyslu je **pomazání nemocných**. Naše tělo soužené sešlostí věku a nemocí se připravuje na zmrtvýchvstání a posiluje svou odvahu k životu. A to nikoliv lékařským uměním nebo přátelským příslibem, nýbrž postupem, na kterém se podílí jako při všech svátostech sám Bůh. Tak vstupuje velikonoční světlo do temnot našeho utrpení.

*Z SKS přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)*

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA DUBEN 2024

Úmysl papeže: **Za docenění role ženy**

Modleme se, aby ženám v každé kultuře byla přiznána jejich důstojnost a bohatství a aby ustala diskriminace, které v různých částech světa čelí.

Národní úmysl: **Za nově pokřtěné**

Modleme se za ty, kdo byli o Velikonocích pokřtěni, aby vytrvali v následování Krista.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Srdečně Vás zveme na jednodenní **DUCHOVNÍ OBNOVU S P. MARIÁNEM KUFFOU**, která se uskuteční **v sobotu 11. května 2024 v kostele sv. Prokopa v Praze 4 – Braníku**.

P. Marián Kuffa je slovenský římskokatolický kněz, který se v současnosti ve farnosti v Žakovcích věnuje lidem na okraji společnosti (bezdomovcům, odchovancům polepšovny, bývalým trestancům, dětem s „krizí identity“, osobám se sebevražednými sklony, gayům a lesbám). Také se aktivně angažuje v duchovním boji za ochranu rodin a rodinného života. Je představeným Institutu Krista Velekněze.

Program duchovní obnovy: 9:00 – zahájení, 1. přednáška • 10:00 – moderovaná adorace, možnost svátosti smíření • 10:30 – 2. přednáška • 12:00–13:30 – modlitba Anděl Páně, obědová pauza • 12:05–13:30 – možnost adorace a svátosti smíření • 13:30 – 3. přednáška • 15:00 – korunka k Božímú Milosrdenství • 15:10 – mše svatá, celebruje P. Marián Kuffa • 16:00 – veřejná diskuse, otázky a odpovědi • 16:55 – svátostné požehnání, zakončení. VSTUP JE VOLNÝ. Není potřeba žádná registrace.

Ubytování pro mimopražské účastníky: Vzhledem k tomu, že farnost nedisponuje žádnou farou, ubytování si zajišťuje každý mimopražský účastník sám. Účastníkům dáme tipy a kontakty na církevní instituce, které v Praze poskytují ubytování. Pro ty, kdo se spokojí se spacákem a karimatkou, je možné přespat z pátku na sobotu na půdě kostela (cihlová podlaha). Je možné též stanovat z pátku na sobotu na zahradě okolo kostela ve vlastním stanu.

V zázemí kostela je pouze jedno WC a jedno umyvadlo. V blízkosti kostela je k dispozici plavecký stadión Podolí se zázemím a plnou sociální vybaveností (otevřeno denně: 6:00–21:45, viz: <https://pspodoli.cz/cs/nase-sluzby/bazen>). **Stravování:** Stravování si zajišťuje každý účastník sám. Účastníkům poskytneme na místě tipy (adresy, plánek) na nejlevnější restaurace v okolí kostela. Pro účastníky bude též zdarma zajištěno občerstvení.

Možnosti parkování: Je možné parkovat bezplatně ve všech ulicích okolo kostela, pokud tam není zákaz zastavení nebo zákaz stání (v sobotu neplatí tzv. „modré zóny“). Dále je možné parkovat na všech blízkých, veřejně dostupných parkovištích.

Financování duchovní obnovy: Obnova je financována z dobrovolných příspěvků účastníků. Dále bude možné dobrovolně přispět na činnost P. Mariána Kuffy pro jeho práci s bezdomovci a lidmi na okraji společnosti v Žakovcích. Všem dobrovolným dárcům předem děkujeme: Pán Bůh zaplatí! Číslo účtu farnosti: 2502565166/2010.

Duchovní obnovu zaštiťuje: Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha – Braník, Školní ulice 1842/3a, 147 00 Praha 4 – Braník, P. Mgr. Jan Pata, administrátor farnosti, tel.: 733 741 003, e-mail: farnost.branik@email.cz.

Těšíme se na Vás! Za farnost a organizační tým P. Jan Pata

Smrt osvobodila život ... od smrti

Smrt dává hodnotu životu, i tomu minulému. Aby něco mohlo opravdu žít, musí zemřít.

Začnu něčím, co zní jako hádanka nebo jako něčí nejkratší životopis:

*Psal do písku,
zanechával stopy na hladině,
budoval království slova
ze světla a blankytu.
Ptal se jako žena: Miluješ mne?
Zemřel mlád jako zločinec.
A pak nic, jen po dvacet století
umírající volají jeho jméno.*

To je málo známá báseň Anny Kamienskéké, která ve smrti svého manžela odhalila život, ve který dříve nevěřila, ale jakého se v ní domáhala něco, co se nikdy v člověku nesmiřuje s umíráním, zvláště umírali někdo, koho milujeme. Tento život, to není nějaká biologická vegetace, nebo – jak blouzní vyznavači éry Vodníka – jakási forma kosmické energie. Tímto životem je TEN, který je zdrojem života. K němu se hrne to, co je živé, a ještě více to, co umírá. Umírající člověk se obvykle stává pokornějším, a jak se přidržuje života, chytá se každé naděje, především toho, kdo je zdrojem naděje, že svět nekončí smrtí: toho, kdo doslova přežil svou vlastní smrt, kdo nám zajistil most do Země Života. Protože ať chce, nebo nechce, nakonec každý zamíří pod jeho kříž. I když platí, že člověk mladý, plný života, zdravý, podnikavý, toužící po zisku, který si hromadí, jistý sám sebou, jako by měl žít věčně, k tomuto kříži nepřichází příliš často a příliš rád. Teprve smrt ho tam zavede. A je to dobře, protože by nakonec nevěděl, čím je doopravdy život. Kříž nám ukládá, abychom se podívali smrti do očí dříve, než se ona podívá do očí někomu, kdo na ni není vůbec připraven.

Jak je to s tímto „pohledem smrti do očí“? Na jedné straně jsme si zvykli na smrt, která postihuje miliony nevinných lidí, smrti tak početné, že je až nudná. Protože co znamená další milion obětí po všech těch táborech, válkách, potratových klinikách, hladomorech a nákazách AIDS? To už je jen číslo, na kterém přibývá nul, které samy jako by nic neřikaly.

Podobnými ciframi by bylo možno vyčíslit počet televizních obrazů smrti, ať už skutečné, nebo fiktivní, odlišštěné, kruté, sadistické, smrti „na přání diváků“, groteskní, zábavné, animované... na kterou se už díváme s lhostejností, dokonce se zíváním... tragédie a dramata proměněná na obrázek a banálnost. Kdo si při tom vzpomene, že *umírající volají jeho jméno*? Kdo si při tom přeje, aby smrt byla odchodem do náruči Otce, čili aby to byla smrt lidská, pokojná, křesťanská? Aby byla dokonce krásná, jako smrt sv. Františka, který se po mnohém utrpení zeptal svého lékaře: *Pověz mi, blíží se už moje smrt?* A když uslyšel: *Ano, otče, přivřel oči a začal skládat poslední sloku své Písni o Slunci. Umíral a každé jeho slovo bylo doloženo pravdou umírání:*

*Pane, buď veleben
za naši sestru tělesnou smrt,
které žádný žijící člověk
nedokáže uniknout.
Běda těm, kteří se nacházejí
ve smrtelných hříších!
Blahoslavení ti,
kteří se nacházejí
ve tvé svaté vůli,
protože těm smrt neukřivdí.*

Učinil si z ní sestru, on, který věděl dobře, že i smrt je třeba milovat. A přijal ji se zpěvem na rtech. Z této druhé strany se lidé smrti do očí vlastně nedívají. Utíkají od svých umírajících blízkých. Nedovolují dětem, aby se dívaly na umírající babičku nebo dědečka. Poroučeji namaskovat tváře

mrtvol a zkracují na minimum dobu rozloučení a modliteb za zemřelé. Nahrazují návštěvu hrobů, mše za zemřelé magicko-hororovými obřady Halloweenu... jako by tak mohli uniknout před vlastní smrtí a především před odpovědností za to, že ne vždy žili tak, aby mohli umírat s klidným srdcem i svědomím. *A jestliže se nevyplatí umřít, pak se nevyplatilo žít*, napsala vzpomenuť Anna Kamienská. A lidé často říkají: *Jaký život, taková smrt...*

Jak žít, abychom mohli krásně umírat? – zeptal se před několika měsíci jeden mladík, který se zavázal, že bude vozit na invalidním vozíku dívku nemocnou na odumírání tkání. Dívku, která ho začala proměňovat z kohosi neotesaného, primitivního, arogantního na někoho, kdo si začal pozorně prohlížet obrazy El Greca, Van Gogha, Rembrandta, Caravaggia; kdo začal poslouchat klasickou hudbu a číst velkou literaturu. Ten mládenec viděl, jak dívka postupně ztrácí zrak, jak se ve své narůstající temnotě usmívá na NĚKOHO, koho on dosud neznal a ve kterého se zdráhal uvěřit a který jako by se pozvolna vynořoval z evangelia, které mu dala s prosbou, aby je četl. Byl při tom, když už zcela nevidomá poprosila o štetec a barvy, protože chtěla namalovat TOHO, kdo si pro ni přicházel. Díval se na ni, jak po hmatu malovala jakési dlaně, které se vztahovaly k ní, viděl, jak se rozesmála a klesla na podušku a vypadala po smrti ještě krásnější než za života. A tento mládenec přišel říct, že *ona musí žít, protože někdo, kdo žil tak krásně, nemůže skončit v zemi mezi červy. A že to je dostatečný důvod pro to, že jedině Ježíš může zachránit někoho s tak krásnou duší, tak citlivým srdcem, kdo s takovou radostí odchází tam, kam nikdo z vlastní vůle nechce odejít. On musí zachraňovat od pomíjejícího to, bez čeho by svět byl horší, bez smyslu.*

V době civilizace smrti je třeba se podívat beze strachu do očí smrti z perspektivy zmrtvýchvstalého Ježíše Krista. Ten jí odnímá její démoničnost, banálnost, biologičnost a dává jí povahu života a jeho hodnoty, která se promítá do věčnosti.

*Z RRM 4/99 přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)*

Heřman Josef (25)

Jako vždy, i tento večer klečel Heřman před svatostánkem. Ale nebyl klidný. Svůj hluboký nepokoj nemohl ovládnout. Lekl se pokaždé, když zaprskala svíčka nebo vrzla dřevěná kostelní lavice; všechny ty drobné zvuky, které člověk slyší v tiché noci, ho děsily.

Ne, nemohl se modlit. Šel do sakristie, zapálil lucernu a procházel křížovou chodbu. Naslouchal u každé brány a snažil se rozpoznat, co se tam venku děje. Vždyť bezpečnost a klid kláštera byly teď v jeho rukou.

Nakonec došel zpět do sakristie a začal z vosku odlévat svíčky. Jak pomalu ubíhají noční hodiny! Pořád sledoval ciferník velkých hodin, které visely na stěně sakristie. I samotný zvuk závaží ho lkal. Začal litovat toho, že řekl Egbertovi, že na hlídání stačí sám.

V téže době se v lese začaly kolem praskajícího ohně scházet podivné postavy. Měly začerněné tváře a oblečení těch mužů bylo dost podivné. Jeden měl na sobě kožich, druhý roztrhaný vojenský kabát, třetí měl jakési hadry z kdovíjakého oděvu.

Tiše a napjatě muži hleděli do plamenů. Muž, který měl přes jedno oko koženou pásku, nakonec prolomil mlčení. Vrazil do jednoho vysokého a statného muže, z jehož oblečení bylo dosud znát, že byl vojákem, který seděl s obličejem zabořeným v dlaních.

„Na popravisti se k vám nebudu znát, hejtmane!“ zavrčel jednooký. „Vám se nikdo nevyrovná, patříte k těm nejlepším. A teď tady sedíte se svěřenou hlavou, jako kdyby vám kat už strkal hlavu do oprátky. S tím jděte k čertu! Zatvařte se trochu veseleji!“

Hejtman banditů se vztyčil, podíval se jednookému do obličeje a zakřičel: „Drž hubu a nech si ty svoje žvásty pro sebe!“

„Vždyť já jsem vlastně nic neřekl!“ zabručel jednooký a plívl do plamenů. A zase bylo ticho. Pak dal někdo kolovat džbán vína. Když se dostal až k hejtmanovi, ten jen mávl rukou a víno odmítl.

„Vy jste dnes potkal mnicha, hejtmane?“ zeptal se loupežník s ryšavým plno-

vousem. „Nebud'te tak pověřivý, v klášteře ve Steinfeldu na nás čeká bohatá kořist. Často jsem tam chodíval na polévku pro chudé, znám tam každý kout. V sakristii stojí těžká, železem okovaná truhla. Je plná zlatých kalichů, monstrancí, relikviářů a jiných zbožných kramů. To bude kořist! Budete se smát, hejtmane, a pořádně se opijeme, jako zamlada, když jsme jednou v noci navštívili zbožné cisterciáky v Himmerodu. Takže si dejte pár loků na kuráž a vesele, vesele!“

„Držte hubu, všichni a hned!“ zakřičel hejtman. V jeho očích hořel divoký oheň pak vstal a odešel do zasněženého lesa.

„To je určitě kvůli tomu mnichovi, to vám říkám!“ šeptal jednooký. „Ten zatracený mnich, co mu dnes zkrížil cestu, ten mu určitě straší v hlavě. Hejtman má prostě svoje nálady. Za chvíli bude všechno v pořádku a pak bude jako předtím.“

Ano, byl to ten mnich, který mu nešel z hlavy. Bylo to směšné, pořád viděl jeho oči, připomínaly mu jednoho kamaráda z mládí, se kterým kdysi procházel krypty kolínských kostelů a společně hledali něco velkého a vznešeného.

„To je směšné, zatraceně!“ nadával bandita sám sobě. Pak ale v duchu opět uviděl ty oči, na které nikdy v životě nezapomněl. Ano, to byly ty stejné oči, kterými se na něj dnes večer v lese podíval ten mnich. Co když to byl on?

„Ale nesmysl!“ řekl si loupežník. „Že by zrovna tady žil Heřman? Vždyť on tehdy šel do Fríska, tak co by tu dělal? Asi je ještě tam, anebo je třeba v Čechách. Přece si kvůli takové hlouposti nenecháme ujít tu kořist v klášteře.“

Hejtman se spěšně vrátil k ostatním. „Máte ještě ve džbánu trochu vína?“ křikl na své společníky. „Jistě, hejtmane!“ zakřičela radostně divoká horda.

„Sem s ním!“ Napil se dlouhým douškem, utřel si ústa, odplivl si a poručil: „Vzhůru na Steinfeld! Teď je čas. Pak zazvoní ten jejich zpropadenej zvon a vzbudí celý klášter.“

V sakristii kláštera natáhl Heřman hodiny. Je jedenáct hodin. „Bohu díky, ještě hodinu a je čas modlitb!“ vzdychl

Heřman. Pak se zase začal věnovat svým svíčkám. Najednou se ulekl. Neslyší odněkud kroky? Z křížové chodby, nebo snad z kostela? Třesoucí se rukou vzal lucernu a posvítíl do křížové chodby. Ale tam bylo vše tmavé a klidné. Pak pospíchal naproti do kostela. I tam bylo všechno v pořádku. Jenom u obrazu Matky Boží bylo zvláštní světlo. Byl to měsíční paprsek, který sem zasvítíl oknem? Heřman popošel blíž, zdvihl lucernu a podíval se ženě korunované hvězdami do očí. Pak uskočil zpět. Viděl ji znovu, svatou Matku. To nebyl obraz, to byla ona sama, Královna nebe.

„Matko Maria!“ vykřikl udiveně. Uslyšel odpověď ze světla, které bylo stále jasnější, odpověď Madony.

„Proč je tvé srdce dnešní noci tak neklidné? Proč se nemůžeš modlit?“

„Musím hlídat klášter, Matko. Časy jsou zlé!“ koktal Heřman.

„Hlídat a modlit se!“ slyšel hlas ze světla.

„Bezpečnost kláštera a jeho klid jsou v mých rukou,“ hájil se Heřman.

„Klášter je v Božích rukou!“ zněla jasná odpověď nebeské Matky.

„Ano, Matko, v Božích rukou!“ koktal Heřman a hluboký klid se rozhostil v jeho srdci. Klekl na kolena před obrazem Milostiplné a modlil se celou duší.

Uběhl nějaký čas, když tu zazněly tvrdé údery na klášterní bránu. Bylo slyšet divoké kletby. Údery byly tak silné, že se brána otřásala v základech. „Kupředu! Vylomte vrata! Musíme být hotovi dřív, než se seběhne ta zbožná banda!“ To bylo mezi nadávkami slyšet velitelský hlas hejtmana.

Najednou se rozevřela vrata. Někdo musel zevnitř otevřít. Někjaký mnich vyšel ven a v ruce držel lucernu.

„Co žádáte?“ zeptal se jich muž obdivuhodně klidným hlasem. „Kdo jste, že v noci rušíte klid kláštera?“

Divocí muži couvli a nezmohli se na jediné slovo před strážcem brány, který sám otevřel vrata loupežníkům.

(Pokračování příště)

*Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

Pondělí 1. 4. 2024

6:05 Buon giorno s Františkem **6:45** Cesta k pěstounství: Náhradní rodinná péče v MSK **6:50** Plody Medžugorje **7:20** ARTBITR – Kulturní magazín **7:35** Dobrodružství před kamerou **8:40** V pohorách po horách: Stolová hora v oblasti Pálavských vrchů **9:00** Příběhy z Dobré knihy: Kristus vstal z mrtvých! **9:05** Bůh je s námi **10:35** Zlatovláska: Divadlo Víti Marčíka **11:40** Přejeme si... [P] **12:15** Mše svatá z kaple Telepace [L] **13:00** Cesty – Příběhy pomalým krokem: La Verna – Assisi **13:25** Můj chrám: Tomáš Hanus, dirigent, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně **14:00** Druhá šance z nebe **15:35** Setkání: Olga Haláková – Bečov nad Teplou **15:50** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **16:50** Magazín Mary's Meals **17:10** Krajina pro motýly **17:30** V souvislostech **18:00** Sedmihlášky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:05** Příběhy Starého zákona: Kain a Ábel **18:10** Hrací strojek **18:20** Barberbieni **19:15** Plné hnízdo v Jihočeském kraji [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Letní sněh **21:30** Dokořán: S Petrou Burianovou [P] **22:20** Jak potkávat svět: S Martinem Choděm **23:55** Všechno nebo nic – sestra Clare Crockett **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 2. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: Marie Svatošová – zakladatelka hospiců (2. část) **6:45** V pohorách po horách: Mosty u Jablunkova – Bílý Kříž, Moravské Beskydy **6:55** Oratorium Lazarus **8:15** Hidden – Skrytá krása **8:22** Bohoslovci – Sloužit se všemi dary **9:00** Živě s Noe [L] **9:25** Můj chrám: Tomáš Hanus, dirigent, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně **9:50** Plné hnízdo v Jihočeském kraji **10:20** V souvislostech **10:45** Noční univerzita: Michal Steiner a Štefan Esztergályos – Nadpřirozená služba **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Stolová hora v oblasti Pálavských vrchů **13:00** Diecézní muzeum sakrálního umění v Blois **14:05** Muzikanti, hrajte: Rožmitálská Venkovanka **15:10** Poušť chřestýšů **16:10** O starých Starých Hamrech **16:55** Devítka v Parníku **17:30** Charita pro Ukrajinu v čase války **18:00** Sedmihlášky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:05** Příběhy Starého zákona: Noe a potopa světa **18:10** Bratr oheň: Naboso **18:40** Kaplani naděje: P. Jiří Barhoň **18:50** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Klapka: S Vladimírem Paslerem [P] **21:10** Jan Pavel II. a pád komunismu **22:50** Poutníci času: S Rýzou Blažejovskou **23:05** Duch národa žije v písni **23:55** Terra Santa News: 27. 3. 2024 **0:15** Duchovní díla polských a evropských skladatelů: Podzimní festival duchovní hudby 2022 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 3. 4. 2024

6:05 Klapka: S Martem Eslemem **7:10** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2024 **7:30** Noční univerzita: prof. Petr Daněk – Loutna česká – výjimečné dílo hudebního baroka **8:45** V pohorách po horách: Slnský kameň – Vihorlatské vrchy **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Duch národa žije v písni **10:50** Lidé a město **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj chrám: Michaela Šojdrová, politička, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kroměříži **13:10** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **14:05** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **15:15** ARTBITR – Kulturní magazín **15:25** Flešbky – Godzone podcast: Zuzana Božíková – Bydlela jsem ve sklepě v San Francisku **16:00** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2024 **16:20** Dům ze skla?: S Mons. Stanislavem

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Příbylem **17:20** Setkání: Václav Slavík – městské muzeum a stolová hora Vladav **17:30** Terra Santa News: 3. 4. 2024 [P] **18:00** Sedmihlášky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:05** Příběhy Starého zákona: Babylonská věž **18:10** Strýček Emu: Velikonoce **18:30** Daruj písničku [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi na útěku **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se...! Ptejte se kněze [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: Janka Strežová a Mária Strežová – Synovská chvála **23:00** Cesty – Příběhy pomalým krokem: La Verna – Assisi **23:25** Moudrost mnichů: Recept na přátelství **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Tiché hrozby – Blízký vesmír **0:30** Šéguové – děti z ulic Lubumbashi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 4. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: Jan Špilar – trvalý jáhen a kadeřník **6:50** Zřím Řím **7:10** Charita pro Ukrajinu v čase války **7:35** Dokořán: S Petrou Burianovou **8:20** Terra Santa News: 3. 4. 2024 **8:40** Poutníci času: S Rýzou Blažejovskou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Lidé z cest **10:20** Mosambik – Jsem vnitřní uprchlík **10:50** Folkloristé ze Žiliny **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dopisy z rovníku **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Duchovní krajina Novohradských hor: Zaniklé vesnice pod Mandelsteinem **14:25** Polské stopy v Olomouci II. **14:35** Grotosky Bustera Keatona: Frigo na námluvách **14:55** Dobrodružství před kamerou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2024 **16:20** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Běh údolím Jihlavy a Brtnice **16:45** Výpravy do divočiny: Rozumíme šimpanzům? **18:00** Sedmihlášky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:05** Příběhy Starého zákona: Abraham **18:15** Ovečky: 2. neděle velikonoční **18:35** Animované příběhy velikánů dějin: Pocahontas (1595–1617) **19:05** Střípky z ostravské archeologie: Hulvácký poklad [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **19:35** Setkání: Eva Rajchmanová – Slovácká chalupa v Dolních Bojanovicích **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět: S Lucií Výbornou a dalšími hosty [L] **21:40** Moudrost mnichů: Recept na podařený vztah **21:55** Pod lampou [P] **0:00** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **0:30** Příběhy psané životem: Bohem nezapomenuté děti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 5. 4. 2024

6:05 Klapka: S Petrem Francánem **7:10** Vaření halušek **7:33** Hadi České republiky **8:25** Libanon – Světlo v chaosu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Křešice **9:28** Cesta k pěstounství: Rozhodnutí stát se pěstounem **9:30** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **9:40** Můj chrám: Monika Marková, kostel sv. Petra a Pavla v Žitěnicích **10:00** Nebojte se...! Ptejte se kněze **11:05** V pohorách po horách: Moravský kras **11:20** Remembrance – Hrdy, tvrže, pevnosti **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka:

Krajina okolo Javořice **13:15** Janomamové v Brazílii **13:36** Milky Way – Mléčná dráha **13:42** P. Antonín Šuránek **14:05** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Korsika **14:50** Dokořán: S Petrou Burianovou **15:35** Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutic **16:00** Klapka: S Vladimírem Paslerem **17:05** Duša Terchovej – Rudo Patrňiak **18:00** Sedmihlášky (66. díl): Dyž jsem plela len **18:05** Příběhy Starého zákona: Sodoma a Gomora **18:10** Grotosky Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Dědek a jeho kreslený svět: Vždy sladké pokušení **19:35** Fly – Cesta vesmírem **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Duben 2024 [L] **21:30** Můj chrám: Martina Vondrová, psychologička, poutní kostel Horní Police [P] **21:50** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **22:40** Hrubá hudba na Crossroads 2021 **23:03** Když bolí duše: Manželská krize **0:10** Portréty krajiny **0:35** Albánie – Angelo **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 6. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: Miluška Voborníková – zpěvačka **6:50** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **7:30** Sedmihlášky (66. díl): Dyž jsem plela len **7:35** Strýček Emu: Velikonoce **7:50** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **8:20** Ovečky: 2. neděle velikonoční **8:40** Apoštolové **10:00** Mše svatá k výročí kardinála Trochty: Litoměřice, katedrála sv. Štěpána [L] **12:35** Přejeme si... [P] **12:55** ARTBITR – Kulturní magazín **13:20** Pod lampou **15:30** ... v dobrém sa rozejdem: Rožnovské slavnosti 2021 **17:05** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Archandělova cesta **17:30** Dřevěné návštěvy: Lenka Galeoni [P] **18:00** Slovo na neděli: 2. neděle velikonoční [P] **18:20** Rozumíme médiím: Co je dobrá novinařina a jak ji poznat [P] **18:40** V pohorách po horách: Křížové kameny v okolí Polné **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Kaplani naděje: Ondřej Doskočil a Ludmila Míchalová Mikšíková **19:45** Přejeme si... **20:05** Vyvolení (The Chosen) (1. díl): Zavolať jsem tě jménem [P] **21:00** Hlubinami vesmíru s Mgr. Pavlem Gabzdylem: Měsíc – náš soupeřník [P] **21:40** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **22:50** Dekalog X.: Desáté přikázání **23:55** Cvrlikání: Tykráso **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 7. 4. 2024

6:05 Klapka: S Janou Hnilicovou **7:10** Koncert tří sborů: Odry 2015 **8:05** Dřevěné návštěvy: Lenka Galeoni **8:25** Slovo na neděli: 2. neděle velikonoční **8:55** Jak potkávat svět: S Lucií Výbornou a dalšími hosty **10:30** Mše svatá z neděle Božího milosrdenství [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte: Bojané – vzpomínkový pořad (o historii muziky) **14:40** Hlubinami vesmíru s Mgr. Pavlem Gabzdylem: Měsíc – náš soupeřník **15:20** Můj chrám: Martina Vondrová, psychologička, poutní kostel Horní Police **15:45** Dobrodružství před kamerou **16:50** Vyvolení (The Chosen) (1. díl): Zavolať jsem tě jménem **18:00** Sedmihlášky: Páso děvča pávy **18:05** Ovečky: 2. neděle velikonoční **18:25** Bratr oheň: Život v chudobě **18:50** Strýček Emu: Milosrdenství [P] **19:05** V pohorách po horách: Babky v Západních Tatrách **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Nebojte se strachu **19:45** Přejeme si... **20:05** S chutí přes práh [P] **20:30** Jehňátko **22:10** Jiří Suchý: Konečně!! **23:05** Klapka: S Vladimírem Paslerem **0:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 1. 4. o 20:30 hod.: Desť Božích prikázání (film)

Historický, Oskarom ocenený film hollywoodského režiséra Cecila B. DeMillea vychádza z knihy Exodus a popisuje príbehy Mojžiša. Až neskôr v dospelosti zistí pravdu o svojom pôvode. Rozhodne sa pomôcť hebrejskému ľudu a vyslobodiť ho z otroctva.

Utorok 2. 4. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Chrám svätého hrobu / dokument)

V kresťanskej štvrti Jeruzalema sa nachádza miesto posvätné pre všetkých kresťanov – Chrám Božieho hrobu alebo aj Chrám svätého hrobu. Baziliku svätého hrobu vlastní spoločne rôzne cirkvi a denominácie, preto aj chrám nesie stopy každej z nich.

Streda 3. 4. o 18:20 hod.: Quo vadis (ORNÁT AKO MODLITBA / publicistika)

Vo farnosti Zákamenné vznikajú krásne maľované ornáty, ktorým vtlačia umenie Monika Janotáková – kandidátka zasvätených panien Ordo virginum – a šije ich kňaz Marek Forgáč.

Štvrtok 4. 4. o 13:50 hod.: Bosna a Hercegovina (dokument)

Ako sa Bosna a Hercegovina vyrovnáva s ranami krvavej vojny a dnešného radikálneho islamu.

Piatok 5. 4. o 17:00 hod.: Tajomstvá Vatikánu (Biele auto / dokument)

V tejto časti si priblížime pápežské cestovanie a ceremoniál s ním spojený. Uvidíme „sedia gestatoria“ – pápežské nosidlá – a dozvieme sa zaujímavosti súvisiace s ich používaním.

Sobota 6. 4. o 16:00 hod.: Fatimská sobota z Obišoviec (náboženský program)

Priamy prenos modlitby svätého ruženca a svätej omše.

Nedeľa 7. 4. o 20:40 hod.: CENACOLO: Náš dom (dokument)

O vzniku komunitného domu Cenacolo na Slovensku pri príležitosti 10. výročia jeho založenia. Tri ďalšie príbehy mladých ľudí, ktorí v komunite žijú už viac rokov, presvedčujú o sile viery, modlitby, každodennej tvrdej práce i budovaní priateľstiev.

BREVIÁR PRO LAIKY

30. BŘEZNA – 6. DUBNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 31. 3.		PO 1. 4.		ÚT 2. 4.		ST 3. 4.		ČT 4. 4.		PÁ 5. 4.		SO 6. 4.	
Antifona	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Antifony	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	473	529	483	541	488	547	494	553	499	559	504	565	509	570
Antifona k Zach. kantiku	473	529	483	542	489	548	494	554	499	560	504	565	509	571
Prosby	473	529	483	542	489	548	494	554	500	560	505	565	509	571
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541
Antifony	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	505	566	510	572
Žalmy	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	506	567	510	572
Krátké čtení	476	532	486	545	492	551	497	557	502	562	507	568	512	574
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Nešpory:	SO 30. 3.													
Hymnus	466	521	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533
Antifony	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Žalmy	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Kr. čtení a zpěv	468	524	480	536	487	546	493	552	498	558	503	564	508	569
Ant. ke kant. P. M.	469	525	480	537	487	546	493	552	498	558	503	564	508	570
Prosby	469	525	480	537	488	546	493	552	498	559	503	564	508	570
Záv. modlitba	474	530	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566
Kompletář:	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení

Nedeľa 31. 3. – slavnosť

Zmŕtvýchvstání Páně

1. čt.: Sk 10,34a.37-43

Ž 118(117),1-2.16ab+17.22-23

Odp.: 24 (*Toto je den, který učinil*

Hospodin, jásejme a radujme se

z něho! Nebo: Aleluja, aleluja,

aleluja.)

2. čt.: Kol 3,1-4 nebo 1 Kor 5,6b-8

Ev.: Jan 20,1-9

(večer: Lk 24,13-35)

Pondělí 1. 4. – Pondělí v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 2,14.22b-33

Ž 16(15),1-2a+5.7-8.9-10.11

Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se*

utíkám k tobě. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Mt 28,8-15

Úterý 2. 4. – Úterý v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 2,36-41

Ž 33(32),4-5.18-19.20+22

Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy*

milosti. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Jan 20,11-18

Středa 3. 4. – Středa v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 3,1-10

Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9

Odp.: 3b (*Ze srdce at se radují, kdo*

hledají Hospodina. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Lk 24,13-35

Čtvrtek 4. 4. – Čtvrtek v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 3,11-26

Ž 8,2a+5.6-7.8-9

Odp.: 2ab (*Hospodine, náš Pane,*

jak podivuhodné je tvé jméno po celé

zemi! Nebo: Aleluja.)

Ev.: Lk 24,35-48

Pátek 5. 4. – Pátek v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 4,1-12

Ž 118(117),1-2+4.22-24.25-27a

Odp.: 22 (*Kámen, který stavitelé*

zavrhl, stal se kvádrem nárožním.

Nebo: Aleluja.)

Ev.: Jan 21,1-14

Sobota 6. 4. – Sobota v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 4,13-21

Ž 118(117),1+14-15.16ab-18.19-21

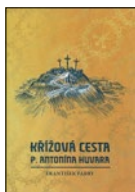
Odp.: 21a (*Děkují ti, Hospodine, žes*

mě vyslyšel. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Mk 16,9-15

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

KŘÍŽOVÁ CESTA

KŘÍŽOVÁ CESTA P. ANTONÍNA HUVARA
František Fábry • Doslov Tomáš Fábry

Netradičně pojatá křížová cesta se 14 zastaveními ze života P. Antonína Huvara. Text inspirovaný k zamyšlení a nastavuje zrcadlo naší víře.

Mons. ThDr. Antonín Huvar (1922–2009) se narodil v Albrechticích na Novojičínsku, kde je též v kněžském hrobě pochován. Jako skaut a dlouholetý politický vězeň komunistického režimu si prošel mnoha kriminály včetně pobytu v uranových dolech. Přes vytrpěná příkoří a protivenství nezahořkl, ale činorodě působil až do své smrti. K Bohu vedl mnoho svých duchovních synů a dcer včetně autora této křížové cesty, Františka Fábryho z Orlové. P. Huvar zachránil více sakrálních staveb, pracoval s mládeží, vyučoval v Olomouci na Cyrilometodějské teologické fakultě, vytvořil rozsáhlé literární dílo. Autorovi textu Františku Fábrymu (1956–2023) je věnována vzpomínka v závěru knížičky z pera jeho syna Tomáše Fábryho a od přátel z Českomoravské Fatimy v Koclířově.

Martin Leschinger - FLÉTNÁ
Brož., 105x148 mm, 48 stran, 45 Kč

a zároveň se seznámili s nadčasovým poselstvím Bible. Příběhy jsou podle délky označeny jako krátké, střední nebo dlouhé, aby si čtenáři mohli snadno přizpůsobit jejich výběr podle času, který na čtení zrovna mají. I když jsou příběhy zkrácené pro snadnější čtení, předávají to podstatné, o čem Bible je.

Česká biblická společnost

Váz., 160x235 mm, křídový papír, 196 stran, 398 Kč

MOJE MALÁ BIBLE

Text Sally Ann Wrightová • Ilustrace Frank Endersby
Z angličtiny přeložila Ivana Trefná • Odpovědná redaktorka
Ludmila Martinková

Krátká vyprávění této dárkové knížky otevírají pokřtěnému dítěti svět biblických příběhů.

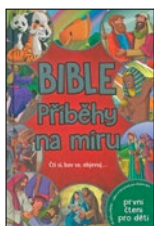
Karmelitánské nakladatelství

Váz., 140x175 mm, křídový papír,

62 stran, 99 Kč

BIBLE

BIBLE • PŘÍBĚHY NA MÍRU
Text Jacob Vium-Olesen • Ilustrace Fabiano Fiorin
Z angličtiny přeložila Petra Mizurová • Redakce Pavel Nápravník

Tato kniha používá záměrně jednoduchá slova, aby si začínající čtenáři mohli na krátkém textu procvičovat své čtenářské dovednosti

PRO DĚTI

PAMÁTKA NA MŮJ KŘEŠT

Text Sally Ann Wrightová • Ilustrace Frank Endersby
Z angličtiny přeložila Ivana Trefná • Odpovědná redaktorka
Ludmila Martinková

Tato drobná dárková knížka připomíná dětem den, kdy byly pokřtěny, i jejich první životní krůčky, úspěchy, oblíbené věci a mimořádné zážitky, které lze do knížky také zaznamenávat.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., 140x175 mm, křídový papír,

30 stran, 99 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc